

PRESÉNCIA DE LA LENGA DINS LO PARGUE NATURAU REGIONAU DE LA SANTA BAUMA

Vòli pas tornar sus ce qu'aviáu evocat l'an passat a la Convencion de Sant Maissemin, consagrada a la preséncia de l'occitan-lenga d'òc dins lo PNR de la Santa Bauma, sus l'escritura de la carta, lei dificultats rescontradas.

De segur lei mesuras marcadadas dins la carta son d'elements essenciaus que nos dona una legitimitat oficiala.

Nos donan lo drech de demandar au PNR que la preséncia de la lenga nòstra siegue efectiva dins lei publicacions editadas, dins de luècs publics dau PNR.

Ansin es presenta dins la mapa toristica, dins la brocadura que recampa totei leis activitats previstas dins l'annada. Es presenta tanben dins « l'espaci torisme e descubèrta », qu'es l'ofici dau torisme dau pargue e ansin dubèrt au public. Aquí son presentats d'elements de la flòra e de la fauna.

Puei, la lenga es presenta sus lei panèus d'intrada dau pargue, e foguèt presenta tanben dau temps de la fèsta dau pargue : designacion dei pavalhons tematics.

Diriáu qu'aquò es lo costat oficial. Un autre aspèct me sembla important. Ai jamai agut d'oposicion entre lei collègas dau conseu de Pargue. N'i a que se son un pauc garçat d'aquò, que pensan qu'es car meme mielhs l'anglés. Mai en generau tot se passa ben.

Doncas l'aspect que me sembla important es de tocar de mond que son pas dins lo mitan « occitanista, provençalista », de poder parlar de la lenga originala dau terraire a de mond que son pas forçadament conscients que se practica totjorn.

Dins lo cadre dau PNR participi a mantunei reünions, acamps... e evidentament evoqui totjorn la lenga. Ansin son informats de mond pron larg, de totei leis orizonts, de mond que son de forestiers (en majoritat), mai tanben de mond d'aquí.

Coma va disiáu, d'unei an pas consciéncia subran d'aquel aspèct, qu'es pas un subjècte costumier dins lei « chaumières jacobines ».

Per aquelei que son d'aquí, revelha pron sovent en elei un pichon quauqua ren d'afectiu. Avèm totei ausit, « o, me rementi i a quauqu'un de la familha, o de vesins, que parlavan ». E dien qu'es pecat que se perde !

Basta, es bensai qu'un efiech colibri mai, de picar e picar mai, sus lo pus grand nombre de gents, pòu entraïnar una presa de consciéncia benlèu, de tot biais avèm pas tròp la chausida.

Rescòntre amb Arvei Tainton qu'a marcat au Forum son associacion d'espeleogia tre lo començament e que va nos parlar dau torn de país dau PNR.